

та безпристрастно и благовошно, варди благочиніе-то и достолѣніе-то, и възбранява въ тѣхъ всяко слово и всяко дѣло неприлично и соблазнительно отъ странѣ на кое-лико лице, а особенно на Синодны-ты членовы, безъ да дозволява обаче и самъ себѣ подобны словеса или дѣла, които докачатъ Синодѣтъ— или нѣкой отъ членовы-ты му.

Исто-то ся опредѣлява и за предсѣдатель-тъ и за членовы-ты на священны-ты и на мірскы-ты Совѣты.

98. Членове-ти на Синодѣтъ, както и членове-ти на священны-ты и на мірскы-ты Совѣты, длъжни сѣ да уважаватъ и почитатъ, както прилича, предсѣдателя си, повинующе ся на благоразумны-ты му наставленія и совѣты, и отнюдѣ не уклоняше ся отъ длъжности-ты си; да ся обхождатъ вѣтрѣ и вѣнѣ отъ засѣданія-та съ прилично достолѣніе и благочиніе, и да отбѣгнуватъ всяко слово и всяко движеніе, което може да причини соблазнъ, да разстрои благочиніе-то, и да докачи достолѣніе-то на предсѣдатель-тъ или на нѣкого отъ собратія-та имъ.

99. Въ случай престѣпленія на членовы-ты 95 и 98, предсѣдатель-тъ, слѣдъ като напрасно совѣтува, уединено и въ засѣданіе, престѣпникъ-тъ, може съ мнѣніе-то и на другы-ты членовы, да му наложи прилично-то иерархическо правило .

100. Ако бы предсѣдатель-тъ на Синодѣтъ да погрѣши противу членовы-ты 95. 97, или противу уставъ-тъ вообще, членове-ты на Синодѣтъ испърво му правятъ благопристойны забѣлѣжки за исправленіе на станѣло-то; и ако не сполучатъ, извѣстятъ за това членовы-ты на Екзархійскыя-тъ Совѣтъ, които, входяще по между, употребяватъ всяко спогодително средство, и полагаютъ всяко прилѣжаніе за поправленіе на безпѣтно-то.

Исто-то ся опредѣлява и за погрѣшеніе-то на предсѣдатель-тъ касателно до членовы-ты на Екзархійскыя-тъ Совѣтъ, когато, ако не сполучатъ тѣхны-ты забѣлѣжки, влазятъ помежду имъ членове-ти на свята-тъ Синодѣ за поправленіе.

Ако бы ненадѣино, слѣдъ старанія-та и на двѣ-ты тѣя